

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J. P., A. K. i J. B.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 16 kwietnia 2013 r.

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od Skarbu Państwa - Wojewody M. na rzecz powódki J. P. 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Problem prawny, ujęty w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, sprowadza się do tego, czy należy uwzględniać wydatki na remont budynku przy ocenie jego wartości, czy też nie. Problem ten rzeczywiście istnieje i doprowadził do rozbieżności w orzecznictwie Sądu Apelacyjnego w [...] (rozbieżne orzeczenia powołano w skardze kasacyjnej). Sąd Najwyższy w tej kwestii w zasadzie się nie wypowiedział, jedynie w wyroku z dnia 10 maja 2013 r., I CSK 414/12 (niepubl.) stwierdzono, że koszty na remont budynku pomniejszają wartość utraconych lokali, ponieważ gdyby wniosek o ustanowienie własności czasowej został uwzględniony, to koszty te musieliby ponieść powodowie lub ich poprzednicy prawni. Koszty te nie pozostają zatem w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą, jaką jest utrata lokali i zdarzeniem ją wyrządzającym – wydaniem niezgodnej z prawem decyzji. W tej sprawie natomiast Sąd dostrzegł, że koszty na remont zostały poniesione przed zdarzeniem wyrządzającym szkodę, tj. przed wydaniem decyzji o odmowie ustanowienia prawa własności czasowej. Zatem decyzja ta pozbawiła poprzedników prawnych powoda prawa do odbudowanych lokali. Oznacza to, że szkoda obejmuje koszty wydane na remont – wartości lokali nie można pomniejszyć o te koszty. Jeżeli zatem uwzględniać koszty na remont budynku, co do którego wydano bezprawną decyzję o odmowie ustanowienia prawa własności czasowej, to tylko w przypadkach, gdy koszty te poniesiono już po wydaniu tej decyzji – wówczas bowiem na chwilę jej wydania budynek (lokale) był niewyremontowany, zatem wartość takiego lokalu należy uwzględnić jako źródło szkody.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.